

Recensie: Three Billboards Outside Ebbing Missouri*****

Kinepolis Antwerpen
vrijdag 12 januari 2018

foto © Fox Searchlight

Recensie:

Vier Golden Globes won *Three Billboards Outside Ebbing, Missouri*, de prent van Martin McDonagh recent. Niet meer dan terecht overigens mag deze film die een mengeling is van zwarte komedie en crimi volgens deze awards stellen dat het garant staat voor de beste dramafilm, de beste actrice (Frances McDormand als Mildred Hayes), beste mannelijke bijrol (Sam Rockwell als Jason Dixon) en beste screenplay. Eigenlijk acteert de ganse cast, ook Woody Harrelson als de sheriff Bill Willoughby zeer sterk dankzij wel erg scherpe dialogen. Denken we maar aan die scène waarbij Mildred Hayes de priester op zijn plaats zet die haar de les komt spellen en zij zijn kerkgangers als een 'bende' beschrijft: 'Y'know what I was thinking about today? I was thinking 'bout those street gangs they had down in Los Angeles, the Crips and the Bloods? I was thinking about that buncha new laws they came up with, in the 1980's I think it was, to combat those street-gangs, those Crips and those Bloods. And, if I remember rightly, the gist of what those new laws were saying was if you join one of these gangs, and you're running with 'em, and down the block one night, unbeknownst to you, one of your fellow Crips, or your fellow Bloods, shoot up a place, or stab a guy, well then, even though you didn't know nothing about it, even though you may've just been standing on a streetcorner minding your own business, what these new laws said was you are still culpable. You are still culpable, by the very act of joining those Crips, or those Bloods, in the first place. Which got me thinking, Father, that whole type of situation is kinda like your Church boys, ain't it? You've got your colors, you've got your clubhouse, you're, for want of a better word, a gang. And if you're upstairs smoking a pipe and reading a bible while one of your fellow gang members is downstairs fucking an altar boy then, Father, just like the Crips, and just like the Bloods, you're culpable. Cos you joined the gang, man. And I don't care if you never did shit or never saw shit or never heard shit. You joined the gang. You're culpable. And when a person is culpable to altar-boy-fucking, or anykinda-boy-fucking, I know you guys didn't really narrow it down, then they kinda forfeit the right to come into my house and say anything about me, or my life, or my daughter, or my billboards. So, why don't you just finish your tea there, Father, and get the fuck outta my kitchen.' In andere dialogen regeert het cynisme en humor met een angel. Tijdens de prent die bijna twee uur duurt passeren onder andere songs als 'Buckskin Stallion Blues' van Townes Van Zandt, 'His Master's Voice' van Monsters Of Folk, 'The Last Rose of Summer' van Renée Fleming, Jeffrey Tate & The English Chamber Orchestra, 'Walk Away Renee' van The Four Tops en 'The Night They Drove Old Dixie Down' van Joan Baez.

In *'Three Billboards Outside Ebbing, Missouri'* stelt Mildred Hayes vast dat het onderzoek naar dochter Angela die verkracht werd terwijl ze stierf en in de fik gestoken werd, 7 maanden later nog steeds geen arrestaties heeft opgeleverd. Om dit aan te klagen, klopt ze aan bij de Ebbing Advertising Company om er te vragen hoeveel het moet kosten om te adverteren op de drie reclameborden die al jaren niet meer gebruikt worden. De laatste advertentie dateert van Huggies uit 1986 en zelfs de baas van het bedrijf was uit het oog verloren dat die reclamepanelen van zijn bedrijf zijn.

Mildred sluit een deal van 5.000 dollar per maand met hem. Op het eerste bord komt "Raped while dying", op het tweede "and still no arrests?" en op het laatste "How

come, chief Willoughby?" te staan. Daarmee rijt ze een wonde opnieuw open, niet alleen bij haar, want met het verwerkingsproces is ze lang nog niet kunnen starten, maar ook voor de gemeenschap van Ebbing die erg verdeeld reageert. Plus: door een vraag te stellen, doet ze niet aan laster. Maar ze weet heus wel waar ze aan begonnen is: 'fucking the cops up.' Mildred krijgt heel wat tegenstanders, niet in het minst van Willoughby, de racistische agent Jason Dixon, de kerk en haar ex-man die nu een relatie heeft met de domme 19-jarige Penelope. Samara Weaving mag een hilarische bijrol neerzetten als blondje. Haar introductie alleen al is gewoon geweldig: 'Oh. Um. I kinda needed to use the bathroom. But if it's inconvenient â€¦' Actually it is inconvenient, isn't it? I can see it's inconvenient. I can hold it. It's alright ...' zegt ze wanneer de ex van Mildred zijn ex-vrouw in een wurghouding neemt terwijl hun zoon een keukenmes tegen de nek van de man houdt. Of wanneer ze Mildred corrigeert dat ze niet meer in de zoo werkt, wordt het er niet beter op met: 'Um actually, zoo-wise, they were letting people go at the zoo unfortunately. And it was a case of 'last in, first out'. So yeah. Unfortunately the zoo had to let me go. But they were looking for people down at the horse rides for the disableds, to look after the horses down there. So I'm working down there nowâ€¦' looking after the disableds' horses.' Een van de sterke dialogen uit deze film is: 'So how's it all going in the nigger-torturing business, Dixon?' vraagt Mildred aan de politieagent waarop die antwoordt 'It's 'Persons of color'-torturing business, these days, if you want to know. And I didn't torture nobody.' Andere straffe quotes zijn met een knipoog naar theater: 'Is that from a play? 'You got a real nice cock, Mr. Willoughby.' I think I heard that in a Shakespeare one time.', of wanneer de journaal door de mangel gehaald wordt: 'This doesn't put an end to shit, you fucking retard. This is just the fucking start. Why don't you put that on your 'Good Morning, Missouri' fucking wake-up broadcast, bitch?' tegen de tv reporter.

Willoughby lijdt aan kanker en stelt zich de vraag of die campagne niet had kunnen wachten tot na zijn dood. Hij krijgt het droge antwoord dat die dan niet zo veel effect als nu zou halen. De baas van het advertentiebedrijf wordt onder druk gezet om de reclame affiches te verwijderen. Hij speelt het dan ook zo dat die 5.000 dollar een voorschot was en Mildred dus een maand achter staat met betalen. Tot er plots een envelop komt met 5.000 dollar van iemand die anoniem zijn steun wil betuigen. De gemoederen raken helemaal verhit wanneer Willoughby zelfmoord pleegt, zijn vrouw Anne (Abbie Cornish) en twee dochters achterlaat. Blijkt dat ie stiekem 5.000 dollar betaald heeft zodat de reclamepanelen ook nog een maand na zijn dood kunnen blijven staan. 'Alleen al de gedachte dat iedereen zal denken dat ik zelfmoord pleegde omwille van die reclame, vind ik fijn.' klinkt het ongeveer in zijn redenering. Dixon gaat door het lint, pakt de baas van het reclameagentschap hard aan en smijt die door het venster. De drie reclameborden worden op hun beurt dan weer in de fik gestoken door een onbekende. Mildred begint die eigenhandig te blussen alsof ze haar dochter daarmee wil redden, net daarvoor werd ze ook bedreigd door een onbekende in de zaak waar ze werkt. Het politiekantoor steekt ze in de fik met molotovcocktails terwijl Dixon daar nog in zit om de afscheidbrief van Willoughby te lezen en zijn sleutels achter te laten. De nieuwe sheriff, een zwarte, was getuige hoe Dixon de reclamebaas afranselde en ontsloeg hem meteen.

Op privévlak toont Martin McDonagh een hoop ellende. Zo zien we dat Dixon nog bij zijn moeder woont en alle beslissingen aan haar overlaat. Zij is de sterke vrouw, hij het watje. Tevens is ie homo maar durft daar niet in het openbaar voor uit te komen in deze kleingeestige omgeving. Mildred draagt niet alleen het onverwerkte trauma van het verlies van haar dochter mee, ook met haar scheiding lijkt ze nog lang niet toe aan een nieuwe relatie terwijl een dwerg haar het hof maakt. En haar ex-man kiest voor een relatie met een tiener die zijn dochter had kunnen zijn â€¦ Maar meer dan dat (klein)zielige van een gemeenschap en zijn individuele bewoners zet 'Three

Billboards Outside Ebbing, Missouri' ook het lompe van een deel van de Amerikaanse samenleving in zijn hemd. Een samenleving waar kerk en politie hun macht misbruiken, waar het oog om oog-principe het haalt van alle ratio en waar men (bloed)wraak " zelfs met een slachtoffer voor ogen dat geen enkele schuld treft - neemt, en waar racisme en alcoholisme zichtbaar aanwezig zijn. De open psychologische wonde van Mildred lijkt op die manier wel een metafoor voor bij uitbreiding al wat fout gaat in een deel van de Amerikaanse samenleving. Ook daarom verdient deze prent het maximum aantal mogelijke Oscars.

< Bert Hertogs >